

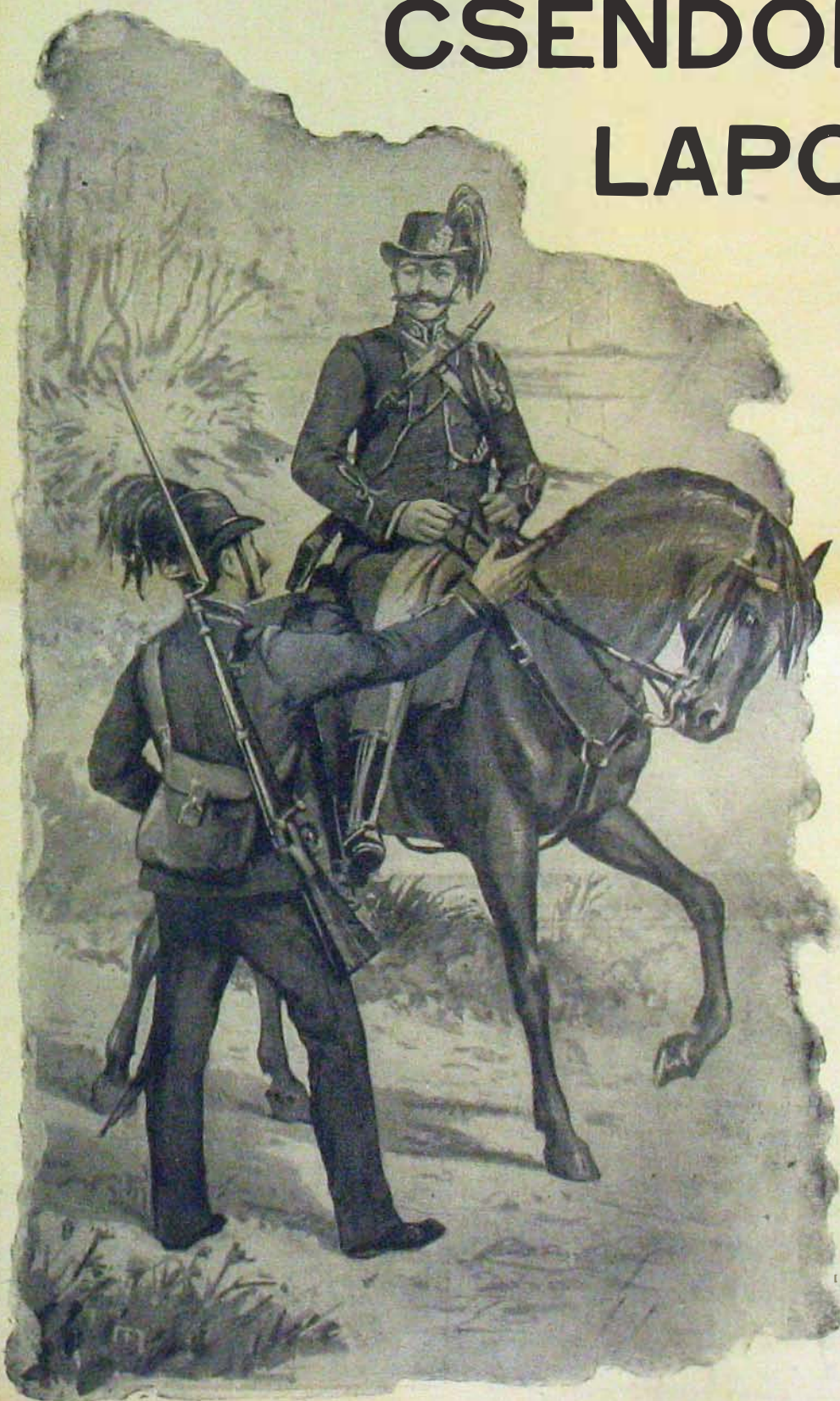
IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 14. szám. - 26

Budapest, április 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkesztő és kiadója
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és Kiadóhivatal

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Lábnymok.

A Hans Gross-féle „Handbuch für Untersuchungs-richter” nyomán magyarra fordítva.

(Előzményét lásd a Cs. L. f. é. 12. számában.)

Természetes, hogy minden bűnügyben gondosan nyomok után kell kutatnunk, különösen akkor, ha főbenjáró esetekről van szó és ha a tettes ismeretlen.

Közismert dolog az is, hogy az esetleg előtalált nyomokat sérülésektől meg kell óvni. Itt egy már többször előfordult hibára hívjuk fel az olvasó figyelmét. *Nemcsak ugyanis csak magán a helyszínen kutatunk nyomok után és elmulasztjuk azt, hogy a helyszíntől távolabb eső környéken is nyomok után érdeklődjünk.* Közvetlenül a helyszínen ritkán találunk használható nyomokat, mert a tettes azokat óvatosságból vagy megsemmisítette, vagy pedig összetaposták és megbizhatatlanná tették a nyomokat a helyszínen megfordult emberek.

Nem kell tartanunk ezektől az eshetőségektől, ha a helyszínetől valamivel távolabb nézünk széjjel nyomok után. Valahol majd csak akad egy darabka talaj, mely a lábnyom megőrzésére alkalmas, itt a tettes már nem is volt olyan óvatos, mint magán a helyszínen és az is valószínűbb, hogy ott megének még nem jártak. Igaz ugyan, hogy minél távolabb van a nyom a tett színhelyétől, annál nehezebb közötté és a büncselekmény között az okozati összefüggést megtalálni, de ez mégsem olyan nehéz, mint a hogyan azt képzeljük. Mindenekelőtt a dolog természetében rejlik, hogy a gonosztevő a büncselekmény elkövetése után nem megy mindjárt ki a nyílt útra, hanem eleinte félreessé utakon menekül: tehát a ház hátsó kijáratán, esetleg kerteken keresztül a szabad mezőre. Ha már most itt keresünk és találunk olyan nyomot, mely nem a rendes úton halad, legalkább is valószínű, hogy a tettetéstől származik. Ezt a nyomot tehát alapos tanulmányozás alá kell venni, előzőleg azonban nehogy hiábavaló munkát végezzünk és esetleg a nyomozás eredményét is kockáztassuk, megkérdezzük a háziakat és a szomszédokat, nem-e származik a nyom esetleg tőlük vagy nem-e tudnának a nyom keletkezését illetőleg felvilágosítást adni. Sokat nyertünk, ha sikerült megállapítani, hogy

a nyom egy szaladó ember lábnyoma és még inkább megközelítettük a célt, ha esetleg észlelhetjük, hogy a lábnyomot egy olyan egyen idézte elő, ki itt éjszaka járt és a terepet nem ismerte. Erre akkor következtethetünk, ha az illető egy kőben megbotlott, nekiment egy bokornak vagy lezuhant egy lejtőn, mi nappal nem történhetett volna meg. Ilyen irányú megállapítások igen fontosak és elég gyakran eszközölhetők.

Segítségünkre lehetnek egyéb támpontok is; ha pl. a helyszínről nagyobb mennyiségű tárgyak elbuzcoltattak és ha a tettes útközben többhezör megpihent, a terhet a földre tette, különösen pedig, ha az elvitt holmiból valamit elveszített vagy eldobott. Ezek a nyomra nézve éppen olyan biztos azonossági bizonyítékok, mint tesszem az, hogy ha a helyszínen csak egy, kétségtelenül a tettetéstől származó nyom a távolabb talált nyommal azonosnak bizonyult.

Ebben az utóbbi esetben (ha t. i. ráakadtunk már egy nyomra), sokan elmulasztják azt, hogy további nyomok után távolabb is kutassanak. Az azonban, a ki tudja, hogy nyomok megítélésénél mennyire szükséges több nyomot tanulmányozni és azokból következtetni, nem fogja elmulasztani, hogy még olyan esetben is és a helyszínről távolabb fekvő helyeken is tovább kutasson nyomok után.

A nyomok megítéléséül szakértők is segítségünkre lehetnek. Ha csizmás (cipő) nyomokról van szó, akkor egy intelligens cipész a legtöbb esetben használható felvilágosítással szolgálhat. Esetleg megmondhatja, hogy a csizma (cipő) olyan-e mint a milyent a környéken hordani szokás, vagy azt, hogy milyen vidékről származhat? Hogy a lábbeli javítva lett-e s hol? Milyen emberek szoktak ilyen formájú lábbelit viselni? A lábbeli viselőjének nincs-e valami különös járása, mely által a csizma egyik vagy másik része túlságos és feltűnő kopásnak van kitéve. Pl. az egyik sarkot jobban koptatja, mint a másikat, miből ismét természetellenes és feltűnő testalkatra lehet következtetni. Egy gondolkodó cipész még arra is figyelmeztethet bennünket, hogy ha fájdalom lábáról volna szó, mert vevőinek panaszaiból jól tudja, hogy fájós lábak következtében a csizma egyik része hamarabb kopik, mint a másik.

Mint szakértő a legjobb szolgálatokat teheti egy

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan alismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Bákóczy-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 3. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és beszerelése. — Árjegyzék minden hangszerrel külön küldetik.

eszes, tapasztalt vadász. Az ő előtanulmányai a kérdéssel a legközelebbi rokonságban állanak, a mennyiben sokszor megfigyelte és céljaira értékesítette a vad nyomát. A vadász meglátja a nyomokat ott, a hol más ember semmit sem vesz észre, néhány elmosódott nyomból, melynek folytatása eltűnt szemünk előtt, meg tudja állapítani, hogy a nyom folytatását hol kell keresnünk és — a mi a legfontosabb — akkor is képes egy elmosított nyomot ismét megtalálni, ha az egy bosszu darabon meg van szakítva.

A tapasztalt vadász azonban még egyéb körülményeket is figyelemmel kísér. Meg tudja mondani, hogy a legutóbbi napokban óráról-órára milyen volt az időjárás és tudja azt is, hogy az időjárás milyen befolyással van a nyomra. Ez által most már nem csupán azt képes megmondani, hogy mikor keletkezik egy bizonyos nyom, hanem különbséget tesz azoknál a nyomoknál, a melyek különböző időben keletkeztek, vagyis egy bizonyos nyomot sok más nyom között is szemmel tud tartani.

A vadász szokásból arra is ügyel, hogy a vad milyen ütemben haladt, kézenfekvő tehát, hogy ebbeli ismereteivel nekünk is segítségünkre lehet. Igyekszünk tehát ilyen öreg, kitanult vadászokkal megismerkedni, ezek sok reménytelennek látszó esetekben lehetnek segítségünkre.

A lábnyomok csak két alakban mutatkozhatnak. Vagy lábbeli volt a láb, vagy mezíten volt az. A nyom megítélése és értékesítése mindkét esetben igen különböző. A lábbelis nyomnak több az ismertető jele, a mezíten láb nyomának több a kifejezése. A megfigyelő természetétől és tehetségétől függ, hogy melyikkel tud jobban boldogulni.

A nyom értékesítésénél másképen járunk el, mint a mezíten láb nyománál. Az előző nyomnál esetleg elegendő a talp lenyomatának pontos leírása, a méretek és számok felemlítésével, ha a nyom minden irányu nagysága, a talp és sarokszegek (meglevők és hiányzók) száma, alakja és állapota, esetleges foltok és egyéb ismertető jelek pontosan felemlítettek.

Ha később azután bizonyítani kell az azonosságot e talpnyom és a gyanúsított talpa között, úgy ezt a meretek stb. összehasonlítása által mindig megtehetjük.

Nehézebb az eset a mezíten lábnyomnál. Az összbnyomás, a nyom kifejezése sem leírással, sem lerajzolással, de meg fényképezés útján sem adható vissza. Mindez csupán emlékezetben tartható, de csak áttekinthetőségben és rövid időre. Az előzőleg látott lábnyomnak a később kiderített tettes lábnyomával való utólagos összehasonlítása czéltalan és értéktelen. Csupán akkor juthatnánk eredményre, ha pontos összehasonlítás czéljából mindkét nyom előttünk feküdnék az asztalon. Egy összehasonlító nyom készítésénél is feltétlen szükségünk van

az eredeti lábnyomra, hogy előbbit pontosan olyan körülmények között hozhaasuk létre, a milyenek között az eredeti nyom létesült.

Beigazoltatott ezzel tehát annak a szükségessége, hogy a mezíten lábak nyomait minden körülmények között eredetben őrizzük meg, míg a lábbelis nyomoknál azoknak pontos leírásával és leírásával is megelégedhetünk.

A Gavallér tolvaj.

Írta: Nyomozó.

Regliczki Ferencz még csak 23 éves legény, de már háromizben ette hónapokig a keserű rabkenyeret. Állítólag (Óbudán született. De hogy hol, kinél és mily körülmények között nevelkedett fel, arról nem is igen szeretett beszélni. Ha azonban tartózkodási helyére nézve megkérdezték, szinte büszkén vágta ki: csavargó vagyok, egy kvártélyon élek a nyullal!

És ebben igaza is volt.

Csavargó életmódjánál fogva még eddig a katonai sorozáson sem jelent meg. S így a mellett, hogy többszöri lopásokért most újból rabkenyérre jutott, még a katonai hatósággal is meggyűl a baja a katonai behívási parancs iránti engedetlenség miatt.

Börtönviselt és csavargó életmódjánál fogva ismerkedett meg a tatárszentgyörgyi híres Kanecsur családdal és ennek jóbarátaival is, a kik aztán a rossz hajlandóságú fiatal embert egészen a magok körébe vonva, mint hozzájuk tartozót etették, itatták abban a biztos tudatban, hogy az így befektetett tőkét búsás kamattal téríti majd meg a vállalkozó szellemű Regliczki.

És hát Regliczki gavallér ember lévén, meg is felelt a hozzáfűzött reményeknek.

A múlt évben, hogy legutóbbi börtönbüntetése letöltése után kiszabadult, ógott a talpa alatt a föld. A háboru miatt húzódnia kellett valamerre, nehogy valaki ráismerjen és katonának kezére adja. Minthogy pedig az ily eltinésre legalkalmasabb hely itt a főváros közelében a Tatárszentgyörgy tájékán elterülő pusztaság, a hol úgy a községben, mint a közeli pusztákon jóismerősei voltak, hát ezekhez húzódott ki.

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíté Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingyen postal szállítás.

A bukovinai harczókból. — Egy egészségügyi train a bukovinai Kárpátok hágóin. — Egy kis «friss» ital.

Az ismerősök — már mint Kancsár István és vejei — szívesen látták a legényt és ez a szíves fogadtatás és vendéglátást azzal bálulta meg, hogy a család egy másik, hozzá hasonló ismerősével: Kecskés Istvánnal társulva, előbb szétméztek a környéken egy alkalmas közvetítő és kisegítő tára után s mikor ezt a 15 évi fegyházat ült Slouszki János személyében feltalálták, megkezdtek a sertéslopásokat nagyban.

Elsőizben, múlt évi november 3-án virradóra Urbán Istvánnak, az ócsai örskörlethez tartozó Gyál pusztai tanyájáról hajtottak el két darab hasaskocztát és három darab maglósertést 350 K. értékben.

Az öt darab sertést, miután rájok virradt, Slouszkinál hagyták. Majd pár nap múlva egy darab maglót a tartási és szállásdíj fejében annak ajándékozva, négy darabot tovább hajtottak. Ebből Regliczki az öt illető két darab maglót Gémesiné Kancsár Marinak adta állítólag 30 koronaért, de a pénzt az eset kiderítéséig nem kapta meg. A két hasas kocztát pedig Kecskés adta át egy ismerősének egyelőre tartásba. Onnan azonban, mivel nem találta eléggé biztos helyen, csakhamar tovább akarta hajtani, miközben kénytelen volt az egyiket utközben elhagyni, mert az menni nem birt s így ez bitangságba kerülván, meglett. A másikat azonban tartásba adta s az ott le is fiadzott.

Múlt év november 14-én az alsódabasi örskörlethez tartozó kakucei pusztán próbált szerencsét a két tettes, még pedig elég jó sikerrel, a mennyiben az ottani család kárára két darab hizott-, egy darab hasas- és három darab maglósertést hajthattak el 1080 K. értékben.

Ezekkel szintén Slouszkinál pihentek meg, majd pihe-nés után Kecskemétre hajtották, illetve a két hizót fogadott fuvaron beszállították s ott mind a hat darabot eladták.

Ugyanazon hó 27-én éjjel a kiskunlachbázai örskörlethez látogatták meg és a Szentiványi pusztán lakó Borsányi Istvántól egy darab hasas- és egy darab javított sertést 170 K., Lükli Jánostól pedig négy hasas és egy kan sertést hajtottak el 580 K. értékben.

Ezek közül a kant és egy hasaskocztát Latyák Jánosné-nak adták el 180 K. potomáron azért, hogy ez a többire, mint sajátjára nekik járlatot váltott, a melyvel tettesek az öt darab sertést Kecskeméten eladták s az árán megosztottak. Latyákné azonban egyre halogatta a két sertés árának kifizetését és nem is adta meg soha.

Ezután újból az alsódabasi örskörlethez tértek vissza a tettesek és múlt évi december hó 11-én virradóra Zöldi József felsódabasi lakos kárára egy hizott és egy hasasertést 300 K., Farkas Mihály ugyanottani lakos kárára pedig egy hizott sertést 240 K. értékben elloptak. Ezekből a hasaskocztát ismét Slouszkinak adták, a két hizottat pedig a Kancsár családnál vágta le s azoknak kihült tetemein az öreg Kancsár és két férjes leánya osztozkodtak meg.

Ez idő alatt már mind a három örsparancsnokság nyomozta a sertéseket és tetteseket, mindenfelé csendőr-

járőrök portyáztak az úrbdi, baracsi, peszérudacsi és környékbeli többi pusztákon. A két tettes ennél fogva egyidőre visszavonult pihonni és Kecskés mint nőseMBER egyideig otthon tartózkodott, majd a fővárosba jött munkát keresni. Regliczki pedig, mint legjobb helyen, a Kancsár családnál huzódott meg.

Az ilyenfajta embereknek azonban nagyon egyhangú és unalmas az élet, ha megszokott foglalkozásukat nem folytathatják. — És miután az időközben lefolytatott eredménytelen csendőri nyomozás során sem terelődött rájuk a gyanu, Regliczki már unni kezdte magát s addigi szerencséjétől elvakítatva, a maga kezére kezdte meg a munkát.

Ezuttal, valószínűleg úgy gondolkozván, hogy változás az élet sója vagy talán mert nem talált kellő alkalmat és anyagot a sertéslopások további folytatásához, f. évi január hó 4-én a dömsödi örskörlethez tartozó Szunyog pusztára rándult ki és Szilágyi János ottani lakos kárára három darab lovat lopott el 1140 K. értékben és azokat még akkor éjjel és a következő napon Újpestre szállítva, el is adta 180 koronaért s ez összegből 100 koronát mindjárt fel is vett és visszatért Kancsárékhoz.

Ezután pedig, hogy a Kancsáréknál élvezett vendéglátást gavallérosabban viszonzhassa, elhatározta, hogy a sertések árával még mindig tartozásában levő Latyák Jánosné-tól, az annak eladott hizósertést lopja el, úgy gondolkozván, hogy két hónap alatt a már előző ellopás-kor is javított sertés meghizott annyira, hogy mindjárt le lehet vágni és mivel nem is messzire kellett hajtani, hát hamarosan csapbatnak egy disznótoros kellemes estét.

Az öreg Kancsár ugyan, aki előtt szándékát felemlítette, mint tapasztaltabb ember, figyelmeztette a vállalkozó szellemű legényt, hogy Latyáknéval nem jó lesz kikezdeni, mert az furszangos asszony, keresni fogja a hizót és mivel közel is van, éppen rájok találja terelni a figyelmet. A legény azonban nem tágitott, s miután az is bántotta, hogy Latyákné nem akar fizetni, hát a figyelmeztetés daczára is megmaradt elhatározásánál, mert — mint mondá — Latyákné hallgatni fog, félti a bőrét az is, nem mer kereskedni, mert tudta, hogy csak kellemetlensége lehet belőle.

Regliczki ura is lett a szavának s félretéve a tolvajbecsületet, f. évi január 13-án virradóra elhajtotta a hizót Latyáknétól, természetesen annak tudta és beleegyezése nélkül és gavallérosan felajánlotta azt Kancsáréknak, a kik anélkül, hogy a legcesekélyebb lelkifurdalást is érezték volna a hozzájuk hasonló felfogású orgazda megkárosítása felett s hogy a tolvajnak adott figyelmeztetést magok részéről is megszivlelték volna, egy másik, szintén Regliczkitől kapott, de már jól meghizlatt sertéssel együtt Gémesiné-nél még az nap a Latyáknéét is levágták és azok bolmijai felett megosztozkodtak.

Latyáknét módfelett bántotta ez a megkárosítás és ha nem is tudta bizonyosan, ki lehet a tettes, mégis a mellett, hogy megkárosítását a peszérudacsi örsön meg

A bukovinai harczokból. — Román parasztaasszonyok Kirlibabán. — Sebesültek szállítása Jakobeniben.

aznap korán bejelentette, a saját kezére is puhatolni kezdett az iránt, hahha Kancsárék is tudásak a dologban.

Ugyancsak ebben az irányban indította meg a nyomozást Szenet János őrmester peszéradacsi helyettes őrsparancsnok is, a ki a feljelentés vetele után mindjárt a Kancsár István la ását kereste fel, miután nevezettet már régebről ismervén, tudta, hogy lakása a környékbeli tolvajvilág találkozó helye és sejtette, hogy a panasztól lopás kezdeményezése onnan indulhatott ki a nincs kizárva, hogy oda került a sertés is.

Kancsár meglepése elég jól sikerült volna, de hát nevezett nem volt otthon, mert — mint emlitém — leányánál disznótorozott. Ezt hamarosan megállapította az őrmester is, gyanuja tehát megerősödött a család ellen, minél fogra ez utóbbi helyen is meglepő módon akart eljárni, de ez csak annyiban sikerült, hogy a már sózáshoz előkészített húst, szalonnát stb. nem bírtak előlök serejteni. Regliczki azonban még idejekorán észrevette a járőrt és sikerült is neki a kert hátulján elmene-külni úgy, hogy a járőr ezuttal nem is tudta meg, hogy a főlettest elszalajtotta.

Megjegyzem itt, hogy a járőr ez alkalommal csak a Latyákné kárára ellopott egy darab hizót kereste, arról pedig, hogy a másik levágott hizó is lopásból származik, határozott tudomása nem volt. De mivel Kancsár és lányai a két hizó felszerzésére nézve azt adták elő, hogy azokat még mult év őszén a lajosmizsei országos vásáron egy előttök ismeretlen embertől vették járlat nélkül, eme már jól ismert tolvajfogással nem hagyta magát az őrmester félrevezetni, hanem addig is, míg ez a gyanus dolog tisztázódik, elkobozta a két hizó kihűlt tetemeit és tovább puhatolt ez ügyben.

A tolvajt azonban nemcsak meglopni, hanem megfogni is nehéz. Kancsár István pedig, bár megjelenéséből, viselkedéséből és beszédmodorából ítélve egy templomjáró, szoltáros ember benyomását kelti az ismeretlenben, négyizben már összesen 18 évet ült a fegyházban a más vagyona ellen elkövetett bűntettek miatt, tehát próbált ember minden tekintetben és hamar észreveszi, talán meg is álmodja, ha valahonnan veszély fenyegeti.

Ezuttal is, még mielőtt a nyomozó járőr megtudta volna, hogy csakugyan helyes nyomra akadt, az öreg már megsejtette, hogy alighanem baj lesz, mert Latyákné gyanúsán kerülgeti a hazatáját, illetve érdeklődik egyeseknél a legutóbbi disznóter áldozatainak honnan való származása iránt. Azt meg éppen bizonyosra vette, hogy a milyen furfangos, ügyes asszony Latyákné, addig firtatja a dolgot, míg rájön, hogy a két hizó akárhonnán kerül is, nem igaz uton került hozzájuk. Ennek tehát valamiképen elejét kell venni, még pedig mennél előbb, annál jobb.

Mint tapasztalt ember megtalálta a helyes eljárás módját hamarosan. Regliczkit azonban még fiatalnak találta az ilyen dolgokban való eljárásra és különben sem használhatta vol a, mert annak egyidőre el kellett

tűnnie a láthatárról. Tehát Kecskést kereste fel. Hogy mit beszéltek, miben állapodtak meg, az titok maradt, mert a későbbi kikérdezések során ezt a találkozást egyik sem akarta beismerni, de mint a következmények mutatták, a megállapodás elég okosan volt kiszelve s bizony nem rajtuk mult, hogy nem sikerült.

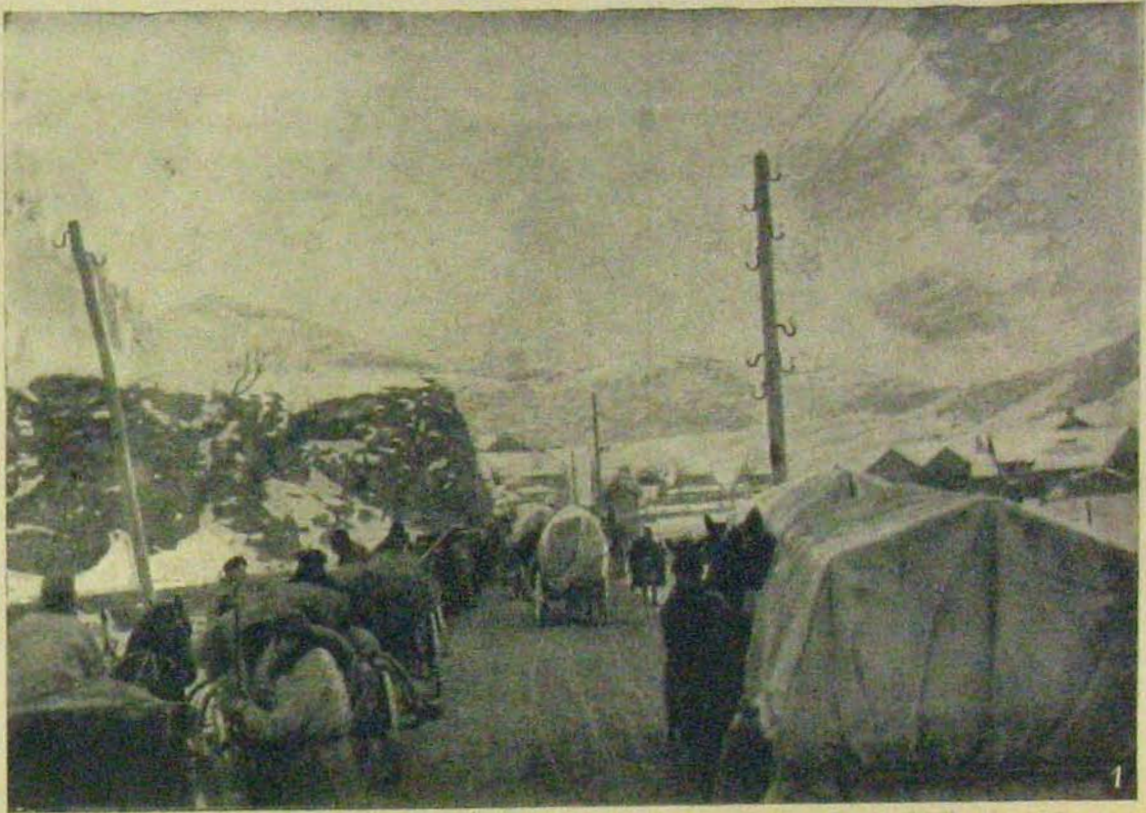
Kecskés ugyanis pár nap mulva — január 20-án hajnalban — beállított Latyáknéhoz és hamarosan rátér-ven jövedele céljára, egész komolyan figyelmeztette az asszonyt, hogy kár azt az ellopott hizót olyan nagyon keresni és kerestetni, mert ennek a nyomán majd a másikat is — azt a hasaskocszát, a mely nála időközben 10 malacot fiadzott — megtalálják és bajba kerülhet ő is. Kancsárékat pedig jó lenne mindenáron kihagyni a játékból, mert ezeknek később is hasznukat lehet venni, ellenesetben pedig kárt okozhatnak.

Mint hogy pedig Latyákné nem akart belemenni a dologba, csak úgy, ha a hizót — akár életben, akár levágott állapotban — visszahajja, ebbe meg Kecskés nem egyezett bele, mert az asszony még mindig ados volt mind a két sertés árával a különben sem akarta, hogy ez a lopás még maguk közt is nyilvánosságra kerüljön, a miután Latyákné abba se akart beleegyezni, hogy a kocszát tőle Kecskés elhajtja, ez utóbbi egy csomag mosósződát vett elő a zsebéből s mire az asszony a meglepetéstől magához tért volna, az asztalon talált kenyérből levágott egy darabot s annak belével a szódát összegyúrta, kiindult a szobából, de előbb megfenyegette a látottakból sejtett következmények miatt lármázó, átkozódó asszonyt, hogy ha kedves az élete, hát csak maradjon a lakásban.

Kevéssel később viaszatért Kecskés s odaszólt a konyhaajtóban rettegő Latyáknénak, hogy mégis ott hagyja most azt a kocszát, mert nem tud vele semmire menni, lármát csapni és azzal feltűnést kelteni pedig nem akar. S ezzel eltávozott, de nem felejtette el újból figyelmeztetni Latyáknét, hogy jól gondolja meg a dolgot és hallgasson meg arról is, hogy ő ott járt, mert baj lesz.

Latyákné alig várta Kecskés távozását, ment rögtön a kocszáját megnézni, de már csak a hulláját találta. Előbb azt hitte az asszony, hogy Kecskés megétette vele a mosósződát és a kocza attól hullott el, de még az aznapi felbontás közben észlelt abból a körülményből következtetve, hogy a kocszának a nyaka csigolyája volt eltörve, rájött, hogy Kecskés az ajtóátmasztó hasábfával üthette agyon a kocszát, nehogy életben találása esetén árulójuk legyen.

Ez azonban már nem segített rajtuk, mert időközben Szenet őrmester az őrs egész legénységével belefogott a nyomozásba s kiterjesztette azt a szomszédos örskörle-tekben történt sertéslopásokra is, miközben leleplezte Slouszki János orgazdát s elkobozta a nála talált két darab sertést, majd értesülvén Regliczkinék a Kancsáréktól való elmeneküléséről, ez után vetette magát és sikerült is neki nevezettet Sz. J. mánteleki puszta

A bukovinai harezokból. — Trón Kirlibabáa. — Szemlélt a szorosokban.

lakosnál, a bol az ágy alá volt elrejtözve, megtalálni és elfogni.

Ezután már hosszadalmasan ugyan, de könnyen sikerült lebonyolítani a nyomozást.

Regliczki már az addig összegyűjtött adatok elbátárisa után beismert mindent a előadása és beismerése nyomán haladva, az e közlemény elején felsorolt módon sikerült kideríteni az összes lopások mikénti végrehajtását és sikerült előkeríteni a bitungságban talált sertéssel együtt még 13 darab élősertést azoktól, a kik a keoskeméti hetivásárokon jóhiszeműleg vették meg a részben hamis uton beszerzett jó, részben hamis járatokkal nekik eladott sertéseket, az időközben lehadzolt koczkák malaczaiból 13 darabot s ezenfelül öt darab levágott sertés busának legnagyobb részét.

Regliczki, Slouszki és felesége, valamint Lattyákné beismerték mindent, csak Keeskés és a Kancsár család tagadott mindvégig. Ez utóbbiak még elfogatásuk után is megmaradtak azon állításuk mellett, hogy semmi részük nincs az említett lopásokban.

Időközben, mikor már az eredmény veszélyeztetése nélkül lehető volt, átadta Szenet őrmester Regliczkit Kürthy Elek őrmester dőmsödi őrsparancsnoknak, hogy ez folytassa vele a nyomozást a Szilágyi János kárára elkövetett lólopási ügyben is. Kürthy őrmester ugyanis már a lopás után közvetlenül megejtett nyomozás során megállapította, hogy a csavargóban levő Regliczki a tettes, a mennyiben kiderítette, hogy nevezett a lopást megelőző napon a káros tanyája közelében levő Apaj pusztán járt s a lopott lovakkal való haladása nyomát egészen Soroksárig követhették is, csak éppen nevezett hollétét és összeköttetését nem volt képes akkor kideríteni.

Regliczki beismerte ezt is és előadta, hogy a három lóval még aznap feljött Újpestre és járat nélkül eladta azokat Sidó József újpesti lakos, ottani lóvágóbidi legénynek. Ez a lovak közül kettőt, a felületes állatorvosi ellenőrzést kijátszva, a következő napon hamis járat bemutatása mellett levágott és a busát, mint igaz uton szerzettet, a bérlőnek 180 koronáért beszámította.

A harmadik lovat egy három éves 600 K értékű kanczát pedig egy újpesti fuvarossal, szintén hamis járat mellett, 90 K ráfizetést kérvén, elcserélt s az így cserébe kapott lovat szintén levágta és a busát a bérlőnek 100 koronába beszámította.

Ekként tisztázódván a dolog. Kürthy őrmester a megtalált egy darab lovat és két darab lóbort elkobozta, Sidó Józsefet letartóztatta s a pestvidéki kir. ügyészségnek átadta, Regliczkit pedig visszaadta Szenet őrmesternek, a ki ekkorára a sertéslopások nyomozását lebonyolítván, Regliczkit tettes- és orgazda társaival együtt szintén a pestvidéki kir. ügyészséghez kísérte be.

A több mint két heti nyomozás ennél fogva teljes sikerrel járt. A közel 4000 koronányi kár kevés híján megtérült és károsoknak meg lett még az az erkölcsi

elégítetelük is, hogy a tettesek és az orgazdák mindannyian az igazságszolgáltatás kezébe kerültek.

És ha mindezekon felül még azt is tekintetbe vesszük, hogy e sikeres nyomozás folyamánuképpen négy őrsnek sikerült jelentékeny közbiztonsági zavarokat kiktörölni a kiderítetlen közbiztonsági zavarok jegyzékéből s hogy a megnevezett notórius tolvajok és megrögzött orgazdák vizsgálati fogságba, majd elítéltetésük folytán hosszabb tartamú szabadságvesztésbüntetés alá kerülvén, öt örskörlet szabadult meg tőlök, illetve káros működésüktől jó időre: hát minden utógondolat nélkül el kell ismerni, hogy Szenet őrmester — daczára, hogy a nyomozás oroszánrészét az őrsére beosztott, ilyen dolgokban még járatlan népfőlkölökkel végezte — ezzel a helyesen vezetett és sikeresen lebonyolított nyomozásával alaposan rendbehozta a környéken megzavart közbiztonsági viszonyokat.

A kémek.

A «Berliner Tageblatt» egyik munkatársa írja Brüsszelszélből a következő érdekes cikkelyt.

A kémek paradicsoma mindig Belgium volt. Békeidőben is számos angol bérencz időzött a kis országban, a kik tevékenységüket Luxemburgig és a német határig kiterjesztették. A francziák is kiterjedt kém szervezetet tartottak fenn Albert király birodalmában. A spionok királya azonban Hartwig orosz tábornok volt, a ki leleplezése pillanatáig előkelő szerepet játszott a brüsszeli társaságban.

A mióta kitört a háború, a német hódítóknak állandóan védekezniök kell a kémek ellen. Antwerpen eleste előtt sűrűn lopódtak be a hirtördök a várba, a belga csapatokhoz. Belga tisztok állótözetben, parasztgúnyában és pásztoröltözetben üzték ezt a veszedelmes mesterséget. Lüttich vára elpusztított erdőinek újjáépítésénél minden valószínűség szerint ellenséges katona tisztok is részt vettek, persze köművesek és babarcakeverők álrubájában. Szeptemberben, a mikor a határ elzárása még nem volt tökéletes, még el is menekülhetett a kémek álrubás csapata, mely korántsem fejthetett ki jelentőséges, vagy hasznos munkásságot. Ezek a kalandorok a hősök szerepében tetszelgnek, s az ollonséges táborban talán ünnepeztetik is magukat. A jelen-

téseik azonban csekély horderejűek. Fontoskodásuk mindenesetre nagyobb volt, mint a kár, a mit a német érdekeknek okozhattak.

Utóbb a kémek és szoknyás ügynökeik már tudatában voltak annak, hogy a hollandi határon meg fogják motozni őket s ekkor rémregényekbe és mesékbe való csinyeket eszeltek ki a hatóságok megtévesztésére. Hogy cipőtálpukba rejtették a leveleket, vagy bevarrták a kabátjuk bélésébe, manapság már ócskaságzámba megy, ezzel ugyan nem jártak túl az éber határőrök eszén. Az új trükkök sokkal elmésőbbek és bonyolultabbak. Az öröknek például egy időben feltűnt, hogy gyanusan nagy az áldott állapotban lévő nők száma, a kik át akartak kelni a határon. Rövidesen kiderült, hogy a gyanus hölgyek angol és francia hírlapokat gyömöszöltek bő köpenyeik redői alá. Az újságokat Hollandiából akarták becsempészni Belgiumba. A tisztelt csempész uraknak tehát elmésőbb és ravaszabb módszerekkel kellett megpróbálkoznok, hogy leveleiket és újságjait átsempéshessék a határon. Egy óvatos belga kémnő például a nyakkendőjébe varrta be titkos írásait.

A titkos postajáratok posztillonjai minden esetre nagy kereset ellenében üzik ezt a veszedelmes mesterséget. Minden küldeményért, a legjelentéktelenebbért is, tiz-husz frankot kapnak, s így két-három nap alatt, kivált ha fontosabb missziót teljesítettek, nyolcz-tizezer frankot is kereshetnek. Ezért mindig akad vállalkozó, a ki nem ijed meg az esetleges puskalövéstől, mely a határon leteríti, vagy jobbik esetben két-három évi fegyháztól, a mivel a kémeket és csempészeket háborús időben sújtják és büntetik. A naplopók, szerencsevadászok és a tolvajtanyák lakói különös ambícióval pályáznak a magasabbrendű babérokra. A mikor a kettős cipőtálp turpissága kiderült, tejeskannákkal próbáltak szerencsét. A tejeskannák titkos rekeszeiben persze kitiltott hírlapokat és titkos leveleket szállítottak Belgiumból Hollandiába és Hollandiából Belgiumba. Ennél is meglepőbb, hogy a figyelmes német finánczok az osztrigahéjak alatt is leveleket és czédulákat találtak.

Az asszonyoknak jelentős szerepük van a csempész-mesterség és kémiszolgálat gyakorlásában. A háborús viszonyokhoz mérten új irányban fejlesztették a csempészet technikáját. Öltözékük minden ránczát rejtek-helynek használják fel. Papírost nem igen használnak, mert a papíros lánus és zörgő anyag. A titkos írásjeleket tehát preparrált szövetre nyomatják írógéppel, vagy kézi-nyomda utjáu. A szövetet azután derekukra, kabátbélésükbe, köpenyükre applikálják, vagy bevarrják muffjaik bélésébe. A német kormányzóság most helyreállította a postai forgalmat Hollandia és Belgium között. A levélcsempészek keresete tehát tetemesen megcsappant. A bolgárról ellenségük se mondhatja el, hogy nem jó hazafiak. A német kormánynak tehát szigorú rendszabályokkal kellett felelnie Albert király szónatára, mely a Belgiumban maradt hadkötelesséket fogyorbe szólítja.

A bolga ifjakat, a kik semmiféle veszedelemtől nem

riadnak vissza s a legkalandosabb utakon iparkodnak szabadulni az országból, hogy a francia-belga csapat-testekhez csatlakozzanak, a mennyiben kézrekerülnek, a törvény teljes szigora sújtja. Mindazonáltal háromezer-nél több belga önkéntes játszotta ki a német határőrök és katonai őrjáratok éberségét s a szökések most is napirenden vannak. Az ilyen hájsza igen gyakran a határállomáson ér véget, egy határszéli csárdában, melynek ivóterme még Belgiumban, a konyhája azonban már holland területen van.

KÉPEINKHEZ.

A bukovinai harcokból.

Lapunk egyik közeli számában, a vonatkozó képek bemutatása mellett, már megemlékeztünk hős csapatunk a nagyméretű harczeitól, a melyeket hetek óta folytatva, annak eredményeként sikerült felszabadítani Bukovina legnagyobb részét az immár másodszeri orosz uralom alól. Ezáltal újabb képeket mutatunk be olvasóinknak ugyancsak a bukovinai harctér egyes részeitől, a melyek részben a hadviselés egyes mozzanatait, részben pedig a harctér ama egyes pontjait állítják olvasóink elé, a melyeken csapatunk a hősi harcokban előnyomultak.

Magának ennek a nagyméretű harcznak egyes részleteit, a melynek során Kirlibaba és Jakobénitől kezdve egészen a Kolomeán felül eső területre, sőt egyes helyeken egész az orosz határig sikerült visszavetni a mindenütt tulnyomó számban levő ellenséges orosz haderőket, ma még csak azok ismerik a maga teljes valóságában, a kik abban végig résztvettek. A nagy harc folyama alatt kiadott s egyes lapokban képekkel is illusztrált tudósítások csupán ama jelentékenyebb eseményekre vonatkoznak, a melyeknek közlését, bizonyos hadászati szempontok figyelembe vételével, a hadvezetőség megengedni jónak és időszerűnek találta.

Ugyancsak a hadvezetőség engedélyre szükséges a fényképfelvételre nézve is. Mert, a mint azt lapunk jelen rovata alatt már több ízben megemlégettük, a hadvezetőség az ilyen közlemények és képek közreadatásának engedélyezésénél a legnagyobb előrelátással és óvatossággal jár el, a mennyiben lehetnek és vannak is események és területek, felvonulások, előrenyomulások, stratégiai visszavonulási mozdulatok, csapat-elhelyezkedések stb., a melyeknek idő előtt esetleg a még el nem döntött harc folyama alatt irásban vagy képekben való közlése egy vagy más tekintetben hátrányos következményeket hozhatna a támadás vagy védekezés további folyamataira.

A képek tehát, a melyeket lapunkban folytatlag közreadunk, bár mind a harc színterén eszközölt felvételek és mind hű kifejezői a mutatott eseményeknek, mégis csupán néma szemléltetői a nagy harctér egy-egy kisebb területének és az ezeken lezajlott háborús mozzanatoknak. De ha az olvasó emlékező idező a képekkel illusztrált területeken lefolyt harcokról szóló tudósításokat is és így egybeveti a képek jelentőségével, megfelelő képzelet segítségével szinte maga elé állíthatja az ellenséges bánásmód által sújtott nép nyomorúságát, csapatunk szerencsés előrenyomulását, katonáinknak a lakosság részéről való szívós fogadtatását, csapatunk egyik-másik részének a téli harcokhoz való

berendezkedését a így szemlélvén a képeket, mindazok a jelenségek meglevonednek előttünk, a melyeket a fényképész megörökítésre, a hadvezetőség pedig közölbetésre alkalmasnak talál.

HIREK.

Adományok. Legujabbán a következő adományok folytak be: dr. K. I. a háboruban megvakult katonák számára: Szücs János őrmester 5 K, Oláh Sándor népfelkelő 1 K, a lovászpatonai őrsről, Ferencz Márton őrmester 7 K, Gál K., Varga F., Daróczi I. és Siklódi S. csendőr az alsócsőrai őrsről 3—3 K, összesen 19 K. Fapp Antal kisbársi őrsbeli őrmester 19 K, végül a nagylucskói őrs legénysége 20 K. A Vörös Kereszt egylet számára: az ocsvai őrs legénysége 7 K. A hadsegélyző hivatal és az internátus javára: Papp András aninai őrsbeli csendőr 5—5 K. Az internátus javára Gombos Ferencz dunaszekesi lakos 100 K. Végül a hadbavonultak családjainak felségélyezésére Máté Pál őrmester, papházai őrsparancsnok gyűjtést intézett, a mely 60 K 90 fillért eredményezett. A gyűjtéshez hozzájárultak: Máté Pál őrmester 10 K, Fodor István, Moravik János, Kulcsár Lajos, Tóth Sándor, Frankó János csendőrök 5—5 K, Koskovezi Endre népfelkelő őrsvezető, Dénes József, Berkó Náthán, Tóth Ferencz, Áber Simon, Turi József, Tuson Márton népfelkelők 2—2 K, Kertész Bálint, Koródi István, Koszta Albert, Gronó György, Hornyák András, Mrozko János, Auer Béla, Majoros István, Tóth Miklós, Kristóf Vince, Laczkó József népfelkelők 1—1 K, Fachus János 50 f, és Kunó József népfelkelő 40 f. Az adományokat rendeltetési helyeikre juttattuk.

Köszönetnyilvánítás. Lapunk folyó évi 12. számában hírt adtunk Zsoldos Bálint őrmester és Hunyi József csendőrnek, többek között a Vörös félhold javára tett adományáról és gyűjtéséről. Ezen ajándékot Ahmed Hitzmet bey, török császári főkonzul a hozzánk intézett következő sorokban köszönte meg: «Vonatközússal folyó évi márczius hó 18-iki pénzküldeményükre, tisztelettel származlatom át az erre való nyugtát. Méltóztatának hálás köszönetemet tolmácsolni a magyar csendőröknek e kedves, jóleső adományáért. Török testvérei nem fogják elfeledni ezen megemlékezést. Mellékelve küldöm a Vörös félhold egyesület nyugtáját a 85 K-ról. Hivatals tisztelttel, Budapest, 1915. évi márczius hó 19-én Ahmed Hitzmet bey, sk. cs. török főkonzul.»

Egy bátor tábori csendőrjelölt. A személyes bátoreágnak, a csendőri szolgálatra való rátermettségnek fényes bizonyítékát adta a napokban egy Budapesten kiképzés alatt álló tábori csendőrjelölt: Zsolnai István, tartalékos huszár tizedes. A külső kerapesi út és az Aréna-út keresztezésénél szép rendben haladtak át az átjárón az iskolából jövő apró kis gyermekek. Egy valahol elszabadult s kocsiba fogott ló száguldó rohanással éppen akkor közeledett az átjáróhoz. 20—30 lépés, egy pár pillanat válaszfaja el az apróságokat a halálveszedelemtől, mikor az ott haladó Zsolnai tábori csendőr az utolsó pillanatban a ló mellé ugrik, annak kantárszarát elkapja. Zsolnai a ló alá kerül, majd a ló is felbukik, a kocsi felfordul, s a veszedelem közvetlenül három lépésre szűnik meg a síkoltató kis gyermekek előtt. Az eszméletlen és súlyos sérüléseket szenvedett tábori csendőr a közben már odaérkezett egyik-másik könnyező szülő hátatelt részvéte mellett, a mentők vittek vissza a laktanyába. A megérdemelt elismerés iránt

úgy a tábori csendőrtanfolyam-parancsnokság, mint a csendőrség megtette az intézkedéseket.

Saját vigyázatlanságának áldozata. Garaguly Balázs csendőr, a németmokrái őrsről dohánybevásárlás céljából, szolgálaton kívül, márczius hó 23-án Oroszmokrára távozott. Az esti órákban őrsére visszatérendő, utba indult, a midőn Winer Gili orosz mokrái lakosnőtől értesült, hogy a lakásukkal szomszédos házban egy katonaszökevény rejtőzik. Garaguly csendőr a kérdéses házba betérve, ott találta Vertam József, cs. és kir. 12. úrkúszszőlőaljbéli szakaszvezetőt teljes fegyverzetben. A csendőr a szakaszvezető elővezetését kijelentvén, ezt Németmokrára való menetelő utasította. Alig hagyta el Oroszmokra községet, a szakaszvezető saját fegyveréből az őt kísérő csendőrré egy lövést tett s azt bal cizombján súlyosan megsebesítette, azután pedig Németmokrára szökött, s ott öngyilkosságot megkísérelve, ugyanazon fegyverből magára lőtt. Mindketten súlyos, de nem életveszélyes sérüléssel a má-amarosszigeti katonai kórházba szállították.

Kérelm. Gurgui Miklós, Kisterenyém (Nógrád megye) állomásozó csendőr kéri a vele egy községbeli, valamint Domokos Albert és Tipanucz Demeter csendőröket, kikkel Gyergyótólgyesen, továbbá Dél Antal csendőr, kivel a szekszárdi városi őrsön együtt szolgált, hogy ezimeiket vele tudassák.

KÜLÖNFÉLÉK.

Japán tábornok a magyar honvédekről. A lengyelországi csatatéren öt hónap óta harcrol az orosz csapatokkal Oda, japán tüzértábornok, a ki az orosz-japán háboruban a mukdeni ütközetben gyilkos csapat mért az orosz seregekre. A «Stockholms Dagblad» kiküldött munkatársa a harctéren hosszabb beszélgetést folytatott Oda tábornokkal, a ki többek között a következőket mondta: — A háború még legfeljebb hat hónapig tartbat, de én erősen hiszem, hogy a tavaszi első küzdelmek már meghozzák a döntést. Mikor az orosz hadak ellenfeleiről folyt a beszélgetés, Oda tábornok, a ki az orosz-lengyelországi harcokban sokszor állt szemközt honvédekkel, a következőket mondta: — Tudja, hogy nem először vagyok háboruban és hogy álltam már erős ellenféllel is szemben, tehát ezen a téren nem vártam meglepetést. Mégis elhozták azt a meglepetést a magyar honvédek, a kiknél kitünőbb emberanyaggal és katonákkal még nem találkoztam. Katonáink rettegnek a magyar honvédek rohamaitól és okkal. Mi katonák vagyunk és az ellenség erényeit is kénytelenek vagyunk beismerni.

Szerkesztői üzenetek.

1. G. 1. Az ily ültölkötés tudomásunk szerint miniszteri rendelettel lett betiltva. 2. Elismerésnek jole. S. cs. III. Hátországulat után jár.
- Tábor. Egyelőre lehetetlen. Ha majd hazajő rendezhető a dolog, miben előjárni minden esetre támogatni fogják.
- Podolin. A család ismérvei látszanak fennforogni. 1871. 1. Ha más akadály nincs — igen. Rendes okmányok.
2. Gyán. 3—4. Nem. 5. Lehetséges.
- Havasi gyopár. 30 napig.
- Cs. P. Látnunk kellene az anyakönyvi lapját.
- B. Igon.
- Marosmenti. A dolog értéke mérvadó.
- Mozsárágyú. Ha beigazolhatja, hogy nem on volt a hibás.
- O. 1. Csendőr; vezető (Führer); őrmester; II. oszt. őrmester; I. oszt. őrmester. 2. Szolgálati titok.
- Sorsjegyei nem nyertek: Besztercebányai őrs és K. Varga őrmester.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

Ö császári és apostoli királyi Felsége folyó évi márczius hó 16-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásának elismeréseül:

Lemhényi Gábor Péter, VIII. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, továbbá legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatainak elismeréseül:

Kosinczky János és Bánóczy Mihály, IV. számú csendőrkerületbeli, valamint

Palóczy József, III. számú csendőrkerületbeli csendőr ezimzetes őrmestereknek a koronás ezüst érdemkeresztet a világségi érem szalagján.

Dicsérő elismerésben részesített:

a cs. és kir. balkán hadsereg parancsnoksága által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása és az ellenség előtt teljesített kiváló szolgálata elismeréseül: Kiss János táborig csendőr.

Nyugállományba helyeztetik:

1915 április hó 1-ével:

Schwarzczkopf Ferencz, III. számú csendőrkerületbeli főállatorvos, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint „arokkant, népfelkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Budapest.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik:

1915 április hó 1-ével:

Gémesi Márton, III. számú csendőrkerületbeli járőr-őrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint „arokkant, népfelkelési szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Kiskunhalas.

Előléptettek:

1914 december hó 2-ával:

csendőr cz. őrmesterré:

a cs. és kir. 54. gyaloghadosztály parancsnokság által: Fecskés Mátvás, Kiss Károly és Szendi János, II. sz. csendőrkerületbeli csendőrök;

1915 február hó 1-ével:

őrmesterré:

A m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Kósa Joákim őrsvezető cz. őrmester;

1915 február hó 21-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereggparancsnokság által:

őrmesterré:

Hajas Mátvás őrsvezető cz. őrmestert;

őrsvezető cz. őrmesterré:

Traiszta Sándor, Kosiczky János, Nyíka Elek m. kir. IV. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmesterek;

1915 február hó 25-ével:

a balkán hadsereg hadtáp-parancsnokság táborig csendőr törzstisztje által:

csendőr cz. őrmesterekké:

Sipka Antal, Fóris András, Homonnai András, Bernát Mihály, Jenei Gusztáv, S. Nagy Péter, Varga János III., Homnyák Gábor, Knodel Márton, Hornyák Illés, Zsoszán Miklós, Demmer Géza, Gay János, Biró Károly m. kir. IV. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915 márczius hó 1-ével:

őrmesterré:

a cs. és kir. 2. hadsereggparancsnokság által:

Fendrik Károly, VI. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester;

őrsvezető cz. őrmesterré:

A m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Baksai József és Jani Márton csendőr cz. őrmesterek; csendőr cz. őrmesterekké:

a balkán hadsereg hadtáp-parancsnokság táborig csendőr törzstisztje által.

Ott Jozse, m. kir. II. számú csendőrkerületbeli,

Péter Miklós II., Gilczán János, Virág Tamás, Juhász Imre, m. kir. III. számú csendőrkerületbeli,

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapirokra.

Családi házak és telepek létesítése.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétel és eladása.

Sorsjegyeknek részlet és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetéteket után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkknél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbéti után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kóti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapirokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, Intézkvények és chequeket beszedéséi elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Veszünk és eladunk értékpapirokat, idegen pénzeket

Tóth György II., Tóth János IV., Var a Ágoston, Tóth János, Kiss József és Nagy János VII. m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli.

Andrási László, Kertész Zsigmond, Pópa János és Masár Miklós, m. kir. VII. számú csendőrkerületbeli csendőrök: azután

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság tábori csendőr törzstisztje által:

Sándor Sámuel, Fülöp István I., Nagy Mihály III., Sebestyén János, Tanai Mihály, Mészáros Kálmán, Bartalos József, Vörös Sándor, Jenei Albert, Ignác Mátyas, Mukics Jakab, Bereczki Kálmán, Wilhelm Miklós és Kátón László, m. kir. III. számú csendőrkerületbeli.

Novák Péter, Hurlik József, Bajza István, Rezacsek József, Máté László, Temesi János, Szlavecsek Ferencz, Garai János, Vizniczki János, Frech Ferencz, Szliaczki János, m. kir. V. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

a cs. és kir. 46. gyalogezred parancsnokság által:

Gombás József, m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli, továbbá

a bánáti körletparancsnokság által:

Mesteri István, Kazi László, Boguár György, Derjanicz Imre, Kiss János és Bertalan Lajos, m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli csendőrök, végül

1915 márczius hó 4-ével:

Belovai János, m. kir. VII. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Jelvénypótdíj.

Ballács József, m. kir. VIII. számú csendőrkerületbeli járásörmesterek, márczius hó 1-ével a 32 filléres jelvénypótdíj folyósított.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Kövér János, Harbulya Pál, Péter János, Firczak János László, Vajásdi Gyula, Kovács György, Szilágyi András, Sebe Ferencz, Halaj Imre, Bodnár Antal, Lautner Péter, Géri Sándor és Dohi Géza csendőrök.

Névváltoztatás.

Belügyminiszteri engedély alapján családi nevüket a következők változtatták meg:

Kótyuk István, IV. számú csendőrkerületbeli örsvezető cz. őrmester, «Szigeti»-re.

Szucs Demeter, I. számú csendőrkerületbeli csendőr «Szöcs»-re.

Házasságra léptek:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában: Werli Márton csendőr cz. őrmester, Glasz Vilmával, 1915 január 24-én, Csákon.

Faur Ézeias csendőr cz. őrmester, Baba Emmával, 1915 február 15-én, Csigérszöllősön.

Bogyor Sándor örsvezető cz. őrmester, Birnstill Ágnessel, 1915 január 17-én, Temesrékácson.

CZIMBALOM

Legjobb szab. acélszerkezettel részleteire is.

Csodaerős, tiszta hangú **GRAMOFON**

(beszélőgép) 25 kor. s fejjel. — Hozzá: Pedák Sári, Király, Róza, Bercei, Bonci, Caras-lól 4 gszebb lemezek 2 K 60 f.

HEGEDÜK világhírű mesterek hű utáizalal.

Fuvolák, törőatófók, csellók, barmonkák, stb. — Húrok. — Javítási műterem stb.

Számos kitüntetés a jó munkáért.

■ ■ Árjegyzék ingyen. ■ ■

MOGYOROSSY GYULA KIR. SZAB. HANGSZERGYÁR BUDAPEST, RÁKÓCZI-UT 71.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postilion, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és nyakravaló
Czipőkrém
Fegyverzár
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindenmü felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Szíves figyelmébe ajánljuk, hogy a Csendőrségi Lapokon 5 koronás árát 4 koronára szállítottuk le, kedvezményes árban még csak néhány példány van belőle raktárunkon, amért is kérjük arra vonatkozó rendelését.